

Kjøbenhavn, hvor jeg troer, at det vil faae mest praktisk Betydning, saa er Tingen den, at medens det efter den tidligere Krigsskatlov var nok til at gjøre en Mand afgiftspligtig til Kjøbenhavns Commune, at han havde været 4 Maanedes i Communen, saa skal der efter Lovforslaget, som det nu foreligger, fordres 6 Maanedes Ophold, og Kjøbenhavn vil paa denne Maade tabe Afgang til at holde sig til en stor Deel Mænd, som den tidligere kunde beskaffe. Den Forandring, der er gjort med Hensyn til Beregningen af Afgiften af faste Eiendomme, faaer navnlig ogsaa Betydning for Kjøbenhavns Vedkommende. Kjøbenhavn har tidligere kunnet sætte i Skat for en Deel af Aaret de mange Godseiere, der om Vinteren have opholdt sig i Kjøbenhavn, og har kunnet sætte dem i Skat ikke blot af deres Indtægter udenfor deres Eiendomme, men ogsaa af Halvdelen af den Indtægt, som de have draget af deres Eiendomme. Dette vil Kjøbenhavn ikke kunne gjøre efter Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Naar jeg nævner Kjøbenhavn, er det, som sagt, fordi jeg troer, at det er den Commune i Landet, for hvilken Forandringerne ville have størst Betydning, men det er iøvrigt let at see, at hvad der gjælder for Kjøbenhavn, gjælder ogsaa for mange andre Communer, om det end ikke for dem vil have saa stor praktisk Betydning som for Kjøbenhavn. Det forekommer mig altsaa, at det i alt Fald maatte underkastes en nærmere Undersøgelse, om ikke disse Forandringer med Hensyn til Opholdets Varighed og Beskaffningen af Eiendomme ville have en saadan Indvirkning paa de forskjellige Landsdeles indbyrdes Skatteevne, at der bør stee en Forandring i Fordelingen af Hovedsummerne i § 1, hvis vi ville beholde disse nye Regler i § 7, eller hvis man vil beholde Fordelingen i § 1, om man da ikke gjør rettest i, i § 7 at vende tilbage til de Regler, man i den Henseende har fulgt i den tidligere Lov. — Der er i § 7 et Punkt, som ogsaa er nyt, naar man sammenligner Lovforslaget med den tidligere Krigsskatlov; det er det, som findes under Litra d. om de juridiske Personer. Jeg har under Forhandlingerne om de communale Love havt Leilighed til at udtale som min bestemte Overbeviisning, der kun

er bleven endmere bestyrket ved alt, hvad der er kommen frem angaaende disse juridiske Personer, at man virkelig ingenlunde er kommen til nogen klar Opfattelse af disse Forhold angaaende juridiske Personer. Hvad nu denne Bestemmelse i § 7 angaaer, saa er det vel værd at lægge Mærke til, at man her har behandlet disse juridiske Personer paa en heel ny Maade. Man har ingenlunde gaanske i Almindelighed gjort disse Selskaber, Stiftelser og andre juridiske Personer skattepligtige, men kun forsaavidt de have Indtægter af faste Eiendomme eller Tiender. Den Slags juridiske Personer, som der efter min Mening i Særdeleshed kunde være Anledning til at betragte som skattepligtige Subjecter, naar man overhovedet ikke vil nøies med at beskaffe de egentlig physiske Personer, nemlig Interessentskaber eller Selskaber, som drive en Næring, Bedrift eller Virksomhed, der kan have meget tilfælles med den Næring, Bedrift eller Virksomhed, som en enkelt privat Mand driver, — disse Selskaber rammes slet ikke, eller i alt Fald i Reglen ikke, af Bestemmelsen i denne Paragraph, thi de ville i Reglen ikke have Indtægter af faste Eiendomme eller Tiender. Saaledes som Reglen er givet for en vis Klasse af juridiske Personer, har min ærede Ven fra Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Abler) allerede gjort opmærksom paa, at man dog idetmindste burde give Reglen en Modification, for ikke at komme til at beskaffe den samme Indtægt to Gange; man burde nemlig give Reglen en Modification i Lighed med, hvad der var paataent allerede i 1851, saaledes at de enkelte physiske Personer bleve berettigede til ved Opgjørelsen af deres Indtægter at fradrage det Beløb, som de have igjennem juridiske Personer eller Actieselskaber, idet denne Deel af deres Indtægter jo allerede vilde være beskattet gennem Beskaffningen directe paa den juridiske Person. En saadan Modification troer jeg rigtignok, at man nødvendig maatte søge til. I det Mindretalsforslag, som opnaaede saa mange Stemmer i det andet Thing, findes Bestemmelsen i visse Henseender meget heldigere udtrykt end i det foreliggende Lovforslag; der var det nemlig bestemt, at Selskaber, Stiftelser og andre juridiske Personer overhovedet skulde være skattepligtige — hvilket